

Лариса МАРЧУК

30

Генерал-лейтенант Павло ТКАЧУК: «Це і є моя робота – підносити патріотичний дух нації»

Великі вчителі й подвижники людства давно висловили аксіому, що навчати учнів можна тільки особистим прикладом. Саме таку формулу в житті обрав генерал-лейтенант, доктор історичних наук, професор Павло Петрович ТКАЧУК, відколи очолив Академію Сухопутних військ Збройних Сил України імені гетьмана Петра Сагайдачного у Львові. Така позиція допомагає йому вирішувати найскладніші завдання, творити, будувати й удосконалювати систему підготовки надійних і шляхетних духом офіцерів – захисників Вітчизни.

Фото Віталія ГРАБАРЯ.

Військове містечко біля Стрийського парку

Сьогодні відомий і оспіваний у галицьких шлягерах Стрийський парк значно програє за рівнем комфорту своєму сусідові – військово-містечку, де розташована Академія сухопутних військ у Львові. Уже кілька років, як помітно змінилось облаштування території колишнього військово-політичного училища. Статус вищого українського навчального військового закладу відповідає гармонійній плановій упорядкованості й забудові цього містечка. Уже з вулиці видно акуратні алеї, підстрижені газони, майданчики з військовою навчальною технікою. Тут височіє екран телевізора, на який часто дивляться перехожі. За бажання можна зупинитись і дізнатись багато цікавого з історії Львова та військового закладу. Батьки, які гуляють із дітьми в цьому районі, залюбки спостерігають за навчаннями курсантів. Часто тут влаштовують Дні відкритих дверей, тоді будь-хто з перехожих може оглянути військову техніку зблизька, навіть спробувати сили на спортивних тренажерах, де водночас мають змогу займатися

300 курсантів. Є в містечку алея артилеристів, центр культури і дозвілля, академічний зал для приймання високоповажних гостей, проведення міжнародних конференцій, а також спортивні майданчики, стадіон, міні-футбольне поле з трибунами для глядачів, навчальні корпуси, їдальні, інтернет-кафе, бібліотека, друкарня, лазня й навіть храм святого Архистратига Михаїла. Особливо романтичною оазою є місце для відпочинку, спроектоване власними силами. Воно має алеї, місточок, струмочок із водою та навіть «античну» скульптуру біля «художньої» лавочки під ліхтарем. Це – своєрідний куточок релаксації.

Від гетьмана до Героя Радянського Союзу

Відколи генерал-лейтенант Павло Ткачук очолив цей військовий заклад з його строкатою історією, вона в нього не викликає жодних застережень. Це політики займаються різними спекуляціями на патріотизмі українців. А генерал чітко знає, де герой, а де зрадник. І не від кольору погонів ці якості залежать, а від почуття синівського обов'язку перед Батьківщиною. Честь і Совість – ось рушій свідомості офіцера. Тому ні пам'ятників, ні бюстів героям війни на території військового закладу він не знімав. І Музей академії сухопутних військ відображає всі віхи в історії розвитку цього навчального закладу за всіх влад і правителів. Уже 1 жовтня 1899 року уряд Австро-Угорської імперії відкрив тут школу кадетів піхоти. Це

був перший військовий навчальний заклад на західноукраїнських землях. У 1921 році польський уряд передислокував сюди корпус кадетів із Кракова. 1939 року радянська влада відкрила Львівське піхотне училище. Пізніше, з 1962 року, воно стало відомим на весь Радянський Союз як Львівське вище військово-політичне училище, що готувало журналістів, політпрацівників і культпрацівників для армії. Тут навчалися вихідці з 25 країн.

Коли після музею потрапляєш на відновлену й упорядковану алею Героїв Радянського Союзу, які воювали у Другій світовій, на алею почесних гостей і випускників академії, починаєш розуміти, як багато залежить від того, хто є твоїм учителем. До речі, й ідея назвати академію іме-

нем гетьмана Петра Сагайдачного належить її начальнику. І вибір цей був не випадковим. Адже гетьманів Україна знала багато, а ось такої виняткової характеристики, що її залишив «ясновельможний пан» Яків Собеський, який ходив із Сагайдачним у походи проти турків, мало хто удостоєний: «Був це чоловік великого духу, що сам шукав небезпеки, легковажив життям, у битві був поранений, діяльний, у таборі – сторожкий, мало спав і не пиав... на нарадах був обережний і в усяких розмовах неговіркий».

31

Артист про генерала

Генерал-лейтенант Павло Ткачук за кілька років реформував цей вищий військовий навчальний заклад в академію. Бо знає, як треба господарювати, адже статус академії потребує належної матеріально-технічної навчальної бази. Усе це генералові довелося створити за короткий час, а тому – і латати дахи в навчальних корпусах, і реконструювати старі приміщення, і будувати нові, і облаштовувати спортивні майданчики, і оснащувати новою сучасною електронною технікою аудиторії, лабораторії, тренажерні зали.

– Ми з генералом Павлом Петровичем Ткачуком постійно зустрічаємося на сесіях у Львівській міській раді, бо є депутатами, – розповів «Вічу» генеральний директор Львівського театру опери і балету Тадей Олександрович ЕДЕР. – Павло Петрович є прекрасним господарником і притому підняв академію на високий рівень військової науки, а для цього треба мати неабиякий організаторський талант і вміння бачити й враховувати багато нюансів справи. Якось мені довелося

побувати на урочистостях в академії. Він створив чисте й охайне містечко. Я був вражений атмосферою єдності й патріотизму, яка панувала на святі. Цей військовий заклад люблять, шанують і курсанти, і батьки. Бо генерал робить велику державницьку справу: виховує офіцерів України і вчить їх дбати за державу.

Щоб одній людині втримати під контролем усі ділянки виховного процесу, треба добре побудувати систему управління вишу. Сьогодні в академії п'ять факультетів: бойового

застосування військ, аеромобільних військ, ракетних військ і артилерії, забезпечення військ, радіохімічного і бактеріологічного захисту.

У структурі академії діє Військовий коледж сержантського складу, де здобувають кваліфікацію «молодший спеціаліст» з шести спеціальностей автотранспортного профілю. Академія має сучасну матеріально-технічну базу для навчання курсантів: це і військова техніка, і 200 аудиторій, і 22 комп'ютерні класи, і 28 лабораторій тощо.

– Ми з генералом Павлом Петровичем Ткачуком постійно зустрічаємося на сесіях у Львівській міській раді, бо є депутатами, – розповів «Вічу» генеральний директор Львівського театру опери і балету Тадей Олександрович

Міжнародний полігон – для навчання курсантів

32

Це унікальна можливість і велика цінність, коли під час навчального процесу курсанти мають змогу постійно проходити бойову підготовку на полігоні, який нині дістав статус міжнародного. А відродив і модернізував колись відомий на весь світ Яворівський полігон генерал-лейтенант Павло Ткачук.

– Кажуть, що крадуть там, де немає господаря, – зауважив у розмові з кореспондентом «Віча» прес-секретар прокурора Західного регіону України з нагляду за дотриманням законів у військовій сфері полковник запасу Микола Гуцуляк. – Така участь чекала й на Яворівський полігон, який став руїною упродовж 1990-х років. Його розкіра-

ли, а землі хотіли вже покряяти, як пиріг, під панські садиби. Політики ж з високих трибун спекулювали на проблемі полігона, використовуючи як вигідну фішку в передвиборній рекламі. Та генерал Ткачук, як колишній командир артилерійської дивізії, знав, що наука за партою без бойової підготовки для курсанта – мертва. Тому взявся відбудувати полігон для академії. Господарник такого масштабу для Збройних Сил – неоціненний скарб. Я чув серед військових такий жарт: якби Ткачуку доручили очолити Міністерство агропромислового комплексу, то врожаї в Україні зрости б на рівень світових стандартів і збирали б їх по кілька разів на рік.

Сказав – зробив

Відновлений полігон уже має статус Міжнародного центру миротворчості й безпеки, сюди приїздять на навчання, перепідготовку офіцери-контрактники з усієї України. Підполковнику Поронюку, як керівнику Західного регіонального медіа-центру Міністерства оборони України, доводиться часто співпрацювати з генерал-лейтенантом Павлом Ткачуком.

– Під його впливом багато офіцерів починають думати стратегічно, стають справжніми військовими керівниками і турботливими педагогами для підлеглих. Принципи роботи Павла Петровича неймовірно прості: сказав – зробив. Обов'язок понад усе. Кожний підлеглий повинен знати, що робитиме сьогодні, завтра, через рік, бачити свою кар'єрну військову перспективу. Все нове, що стосується військової науки та навчання в максимально короткі терміни повинно бути

включено у розклад занять. Це стиль життя і роботи генерала Ткачука, – розповів «Віче» Олександр Поронюк.

У липні цього року на базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки Академії Сухопутних військ Збройних Сил України відбулись українсько-американські командно-штабні навчання «Репід Трайдент-2012». Курсанти академії, що залучались до навчань, мали можливість вільно спілкуватись з військовослужбовцями шістнадцяти армій світу не лише на спільних заходах, а й під час дозвілля. Безперечно, що таким чином майбутні офіцери значно підвищують свій професійний рівень, опановують іноземну мову тощо.

Часто в Академії перебувають численні військові делегації, обмінюються досвідом викладачі вищих військових навчальних закладів США та Європи, і наші викладачі та курсанти

...Офіцери академії провели для кореспондента «Віча» пізнавальну екскурсію на полігон. Величезна територія, вкрита рослинністю – деревами, кущами, бур'янами, травою, потребує постійного догляду. І перш ніж щось будувати, треба було розчистити ці площі. Зробили чимало, але на це пішов не один рік. Сьогодні для майбутніх танкістів діє «комплекс легководолазної підготовки». У класі з басейном – а це і є гідротренажер – курсанти вчаться, як евакууватися з танка на випадок його затоплення і тут-таки, на сусідньому мальовничому озері, на бойових машинах відпрацьовують засвоєне на гідротренажері.

За всіма правилами бойових тактичних занять облаштовані «інженерне поле», «вогневе містечко», вчать-ся майстерності володіння стрілецькою зброєю та бойовими машинами. Усі фактори сучасного бою відтворюють у навчально-тренувальному комплексі психологічної підготовки. Техніку опановують на автотрої і танкодromі. Є необхідна матеріально-технічна база й у навчально-тренувальному комплексі ракетних військ і артилерії. Коли курсанти виїздять на полігон разом із викладачами, то живуть у комфортабельно облаштованому «Гвардійському містечку».

також неодноразово відвідували своїх колег. Генерал Павло Ткачук сприяє налагодженню міжнародних зв'язків між військовими. Лише цьогоріч Академію відвідало понад п'ятдесят військових делегацій.

Новий навчальний рік розпочався у Академії сухопутних військ у Львові важливою для всієї країни зовнішньополітичною подією. Начальник академії генерал-лейтенант Павло Ткачук та керівник Вищої офіцерської школи сухопутних військ (м. Вроцлав, Польща) Маріуш Вятр підписали протокол щодо намірів про співпрацю в науково-дослідній і виховній роботі з курсантами та обмін курсантами. Польський колега після знайомства з Академією сухопутних військ у Львові сказав: «Нам буде чогу у вас повчитися». На згадку про цю зустріч Павло Ткачук подарував гостеві лицарський меч як символ дружби.

Храм, книжки й дух нації

Коли високопоставлені іноземці приїздять до Львова, серед офіційних осіб, що приймають гостей, завжди є генерал-лейтенант Павло Ткачук. Адаже він ще й начальник Львівського гарнізону. А перелік обов'язків на цій посаді чималий. Головне ж те, що на випадок надзвичайної ситуації у Львові першим відповідальність бере на себе Павло Ткачук. До нього, як надійного чоловіка, часто звертаються в екстремальних ситуаціях. Так сталося й коли виникла потреба звільнити храм Петра і Павла, в якому було розташоване книгосховище, і перенести мільйони книжок в інше приміщення. За підрахунками працівників бібліотеки, це мало тривати

не один рік (площа храму дуже велика, а книжки зносили сюди впродовж кількох десятиліть і зберігали на стелажах заввишки понад 20 метрів). Цей храм був побудований саме як гарнізонний і міг під час літургії вмістити водночас до 3 тисяч військових.

Проблему довго обговорювали бібліотекарі та священники, а вихід знайшов генерал Ткачук. Павло Петрович зумів так організувати справу, що книжки перевезли в нове підготовлене місце за кілька місяців.

Усі державницькі свята у Львові не обходяться без генерал-лейтенанта Ткачука, його курсантів, військового духового оркестру. Генерал – великий шанувальник війсь-

кових маршів і патріотичних пісень. Цього року на День незалежності за сприяння міністра оборони України Дмитра Саламатіна та за ініціативою голови Львівської обласної держадміністрації Михайла Костюка було організовано унікальне видовище: на стадіоні «Арена Львів» відбувся фестиваль патріотичної пісні за участю п'яťох військових оркестрів, запрошених з інших міст України. Генерал-лейтенант Павло Ткачук доклав максимум зусиль, щоб свято вдалося.

– Це і є моя робота – підносити патріотичний дух нації, – сказав генерал, заславий від того, що фестиваль військових оркестрів сподобався львів'янам і гостям міста.

Фото надані медіагрупою Академії сухопутних військ у Львові.